

vis 14,7, 15,2, 15,6 og 13,7 mill. kr.). Apotekerfondens indtægt i finansåret 1960-61 har andraget i alt 24,9 mill. kr., hvoraf indtægten ved apotekerafgift som nævnt har andraget 14,4 mill. kr. og renteindtægterne 8,0 mill. kr. Udgifterne har i samme finansår andraget i alt 15,8 mill. kr. og overskuddet har således været 9,1 mill. kr. Apotekerfondens formue udgjorde pr. 31. marts 1961 160,0 mill. kr. Heroverfor står fondens pensionsmæssige forpligtelser efter apotekervæsenets pensionsordning; disse er senest ved aktuarmæssig opgørelse, jfr. apotekerlovens § 59, stk. 2, opgjort pr. 1. januar 1958 til 158,3 mill. kr., men udgør — efter gennemførelsen af nye pensionsregler med virkning 1. april 1958 og senere forhøjelser af pensionerne — nu et noget højere beløb; den næste aktuarmæssige opgørelse af forpligtelserne skal foretages senest pr. 1. april 1963, jfr. § 37 i bekendtgørelse nr. 35 af 4. februar 1959 om apotekervæsenets pensionsordning. Det må forekomme rimeligt at begrænse medicinpriserne med det beløb, som ikke skønnes nødvendigt til rimelig sikring af fondens forpligtelser i fremtiden.

For det andet har den udvikling, der er sket, siden apotekerlovskommissionen på grundlag af omsætningsstat m. v. i 1949 udarbejdede forslag til de nugældende afgiftsbestemmelser, bevirket, at afgiftsordningen ikke længere i tilstrækkelig grad indebærer de fordele, som det som foran omtalt var hensigten med ordningen at søge opnået. Navnlig er udbyttespredningen blevet for stor.

Det foreliggende lovforslag tager i overensstemmelse med foranstående sigte på for det første at indføre en afgiftsordning med mindre apotekerafgift end den nuværende ordning; det bliver herved muligt at nedsætte apotekernes overskud og alligevel sikre disse et passende gennemsnitsudbytte.

For det andet søges de store forskelle i apotekernes udbytter begrænset navnlig ved en forbedret tilskudsordning. I forbindelse hermed foreslås en omlægning af afgiftssystemet, således at progressionen, der hidtil har hvilet på nettoafgiften, overføres til omsætningsafgiften, medens nettoafgiften gøres proportional og fastsættes til 40 pct. af det beløb, hvorved overskud — med fradrag af fast afgift og omsætningsafgift — overstiger en nettoafgiftsfri grænse. Til alle apoteker, der ikke svarer omsætningsafgift, foreslås ydet et omsætningstilskud. Om de nærmere regler for omsætningsafgiften og omsætningstilskuddet henvises til bemærkningerne til forslaget § 1, pkt. 11. For alle apoteker, der — på grund af lille overskud — ikke svarer nettoafgift, foreslås indført et nettotilskud, der ydes uanset omsætningsens størrelse og udgør 40 pct. af forskellen mellem den nettoafgiftsfri grænse

og apotekets overskud med fradrag af eventuel fast afgift og omsætningsafgift. Nettoafgifts- og -tilskudsprocenten er således efter forslaget i alle tilfælde den samme, nemlig 40 pct.

Ved gennemførelsen af et sådant princip vil alle apotekere — uanset om de svarer nettoafgift eller modtager nettotilskud — i samme grad være interesseret i driften af apoteket, nemlig med 60 pct., d. v. s. have samme interesse i ændringer af overskuddets størrelse, hvadenten sådanne ændringer hidrører fra forskydninger i indtægterne, f. eks. ved takstændringer, eller hidrører fra ændrede udgifter. Det må efter de hidtil indvundne erfaringer navnlig anses for meget betydningsfuldt, at takstændringer efter forslaget afgiftsregler vil have samme procentvise virkning for alle apoteker, uanset omsætningens størrelse. Det vil herved i højere grad end nu blive muligt at foretage ændringer i medicintaksten under hensyntagen til såvel apotekernes som apotekerfondens indtægtsniveau, uden at der samtidig sker forskydning af forholdet mellem de forskellige apotekerudbytter. Medens således en takstnedsættelse under de nuværende afgiftsregler for de apoteker, der ikke svarer nettoafgift, gennemgående de mindre apoteker, bevirker en nedgang i udbyttet med næsten den fulde takstnedsættelse, og for de apoteker, der svarer nettoafgift med 50 pct., gennemgående de større apoteker, kun med ca. halvdelen af takstnedsættelsen, vil en takstnedsættelse efter det foreslåede afgiftssystem betyde en for apoteker af forskellig størrelse forholdsmæssig lige stor nedsættelse af udbyttet, nemlig med 60 pct. af takstnedsættelsens resultat udover nedgangen i omsætningsafgiften.

Ved princippet gennemførelse vil endvidere alle apoteker i samme grad nyde godt af, at grundafgiften eller amortisationsydelsen og omsætningsafgiften fradrages i overskuddet, inden nettoafgiften beregnes. Denne fradragsregel bevirker efter de nugældende afgiftsregler, at apoteker, der ikke svarer nettoafgift, må udrede disse afgifter med de fulde beløb, medens apoteker, der svarer nettoafgift med 50 pct., i realiteten kun udreder de nævnte afgifter med halvdelen.

Specielt med hensyn til bestemmelserne om ydelse af nettotilskud bemærkes, at en sådan regel vil virke udjævrende på de meget store forskelle, der efterhånden er fremkommet i apotekernes overskud. Særlig det stedvis stærkt stigende salg af medicinske specialiteter på bekostning af den øvrige omsætning og de meget varierende leverancer til institutioner og dyrlæger m. v. har bevirket, at overskuddet i forhold til omsætningen afviger betydeligt fra apotek til apotek.